

چکیده پایان‌نامه سال تحصیلی 1401-1402

نگارنده: آوات رحیمی

در دنیای امروز با افزایش امید به زندگی در بین انسان‌ها و حیوانات خانگی و نیز با توجه به چالش‌های زندگی صنعتی، بیماری سرطان به یک مسئله گسترده و فوری تبدیل شده است. روش‌های درمان سرطان به سرعت در حال تکامل هستند و در حال حاضر شیمی‌درمانی و رادیوتراپی به‌عنوان دو راهکار عمده برای مقابله با این بیماری مورد استفاده قرار می‌گیرند. این روش‌ها با اینکه موثر هستند، اما می‌توانند عوارض متعددی مانند ریزش مو یا آلوپسی را ایجاد کنند که برای بیماران و اطرافیان آن‌ها می‌تواند آزاردهنده باشد.

در این تحقیق، از ۲۰ موش رت نژاد ویستار استفاده شد که به چهار گروه پنج تایی تقسیم شدند. گروه اول (control) پایه کرم (اوسرین)، گروه دوم (CPX) تک دوز سیکلوفسفامید با دوز 120-125 میلی گرم بر کیلوگرم به شکل احشایی، گروه سوم (CPX+Met) علاوه بر شیمی‌درمانی، پماد 10% متفورمین به صورت موضعی روزانه را روی ناحیه پشتی و در نهایت گروه چهارم (Met) فقط پماد 10% متفورمین را روی ناحیه پشت دریافت کردند. معاینات هیستوپاتولوژیک نشان داد که موش‌هایی که با کرم متفورمین درمان شده بودند، نسبت به گروه کنترل که با سیکلوفسفامید درمان شده بودند، رشد موی قابل‌توجهی داشتند، که نشان‌دهنده یک درمان هدفمند بالقوه برای ریزش مو به دلیل شیمی‌درمانی است. ترکیب داده‌های تجربی به یک نتیجه‌گیری قوی منجر می‌شود که بر نامزدی متفورمین به‌عنوان یک عامل کاهنده برای آلوپسی مرتبط با شیمی‌درمانی تأکید می‌کند، درحالی‌که در مورد استفاده تنهایی آن به دلیل اثرات ناخواسته مشاهده شده هشدار می‌دهد. این تحقیق درک ما را از تنظیم رشد مو تحت‌تأثیر عوامل شیمی‌درمانی پیشرفته می‌کند و راه را برای کاربردهای ترجمه‌ای در مدیریت محوریت بیمار آلوپسی هموار می‌سازد.

کلیدواژه‌ها: متفورمین، شیمی‌درمانی، رشد مو، موش رت